

Μηναῖον - ΤΗ ΚΘ' ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Πρωτοκορυφαίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάνην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ
τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν
ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ
δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ
τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν
ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ
δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ

ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλειτουργίας καταλιπὼν,
οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρός, τὴν θείαν
ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως,
καὶ παρρησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστῃ σου,
τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον,
Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα
τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος,
Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ,
τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν, τρέμω
τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν,
τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος, τὸν
τάρταρον, Οἶμοι! τί ποιήσω ἐν ἐκείνῃ τῇ
ῥᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι
ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται;
Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ
προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλός σου.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 17. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ,
κομισάμενος ὥφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι
τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι·
τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ
γράμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν
γνώσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον,
οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ
Παράδεισον ἔφθασας, Παῦλε Ἀπόστολε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς
ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι
Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου·
σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια,
πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα·
ὅθεν ὡς ἐκ μέσης φλογιζούσης δώρησαι,
καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ
καρδίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου
Ἀχραντε, Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

Ἐκλογή εἰς τοὺς Ἀποστόλους

Τὸ στερέωμα. Ἀλληλουῖα.

1. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα. (18:2)

2. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:6)

3. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν υἱοὶ σου. Ἀλληλούϊα. (44:17)

4. Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (44:17)

5. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ. Ἀλληλούϊα. (46:10)

6. Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν. Ἀλληλούϊα. (46:10)

7. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (49:1)

8. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (112:3)

9. Ἐφαναὶ αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ. Ἀλληλούϊα. (76:19)

10. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (96:6)

11. Ἀρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (67:28)

12. Ἀρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἀλληλούϊα. (67:28)

13. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη. Ἀλληλούϊα. (46:9)

14. Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:8)

15. Μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (88:8)

16. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἀλληλούϊα. (95:7)

17. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (95:3)

18. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἀλληλούϊα. (95:10)

19. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (110:1)

20. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (18:5)

21. Ἦθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (104:27)

22. Ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ἀλληλούϊα. (104:44)

23. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. (46:4)

24. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (46:5)

25. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀλληλούϊα. (146:5)

26. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα. (67:36)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν
Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον
ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,
κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν,
τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς,
Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον
Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου
ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς
πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς
ἄνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν,
καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι· Διὰ τοῦτο
βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ,
συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ,
τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον
κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν
πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων,
καὶ πλάστην καὶ Κύριον. Ὅθεν δυσωπῶ σε,
Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων
μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι
δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις
πανύμνητε.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτὴρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν. (δῖς)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δῖς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήν πασι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης)

ΚΑ' 15-25

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ·
Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων;
Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἄρνια μου. Λέγει
αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι
φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά
μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ,
φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν
αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι
φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Βόσκε
τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι,
ὅτε ἤς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καὶ
περιεπάτεεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσης,
ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε
ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου σὺ θέλεις. Τοῦτο
δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει
τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ·

Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳήψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων

Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ α'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Οὐκ ἔστι σοὶ ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε. (δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, πρωτοκλήτου ἀδελφόν, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς
προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς
προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ
ἐνέπνευσε, τον Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν
Θεοῦ ἀληθινὸν τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν
ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον
ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡςπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα,
Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε
παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστροῦς
σε ἐξελέξατο, βαστάσαι, ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν,
τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν
καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει
ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς
σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος
τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Περιτομὴν με τελῶν ὀκταήμερον, καὶ
ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων,
Ἑβραίων ἐκ σπορᾶς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν
νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθείς, ἡγήσω πάντα
σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος,
ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα,
καὶ μόνη τον Θεόν, τὸν πάντων
βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς,
κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου
ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὦδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ γ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν
Ἅγιος, πλην σοῦ φιλόανθρωπε. (δίσ)

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς
βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε
Πέτρε Ἀπόστολε.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας
ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν
Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον, ἐν ἣ σε Ἀπόστολε
Πέτρε δοξάζομεν.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος
ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεῖ, ἐλεύσει
τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ
σύναδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα
κῆσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς,
κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστὶν
Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν
ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῖ, ἀκρογωνιαίον,
τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν
τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων,
ἡξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου
πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι,
εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας
Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων·
διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Ὡδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον;
ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα;
Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε
γὰρ σε σκελισθέντα φωτί· Ῥώμη σου τὸ
αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ

Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθω τιμᾶ σου
τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ
καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς
στήριξον.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου
σαρκωθείς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν
ὑμνοῦντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε. (δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο
Χριστός, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ
Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης,
Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι
εὐθύνας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἴλεως.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι
ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν
θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ
γεραίρουσι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς
ἔμους λογισμούς, σαῖς πρεσβείαις
ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ
τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐπέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς
λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ
Σαῦλος ποτέ, τιθασευθεὶς δὲ θεία φωνὴ τοῦ
ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνήν, οἷά περ
ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὁ μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην
σκοτίζεται, Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται,
τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ
σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος
ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Δόξα.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς
ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ
Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θείων, οὗτος
προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν,
τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων
ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ ἡ Μήτηρ, ὡς
ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν
ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ε'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος δ'.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
τῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν ἐν ὁμονοίᾳ σὴν
εἰρήνην δὸς ἡμῖν, φυλάττων τὴν ποιμνὴν
σου. (δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφώς, παρῶρσιν
πρὸς Θεόν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεύς
καὶ ἀγροῖκος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ
χάριτι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον
Χριστέ, ὁ θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν
κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε
δύναμιν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Κατηρτίζοντο σφυρά, καὶ αἱ βάσεις
τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι διὰ γὰρ
θεοῦ Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα
πράγματα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳ Θεός, καθ' ὑπόστασιν
Ἀγνή, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς
οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θεῖαν οὐσίαν
ἀσώματος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα,
τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰὲ
βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος
ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ὦ Παῦλε ἔνδοξε.

Δόξα.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε,
ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας
πρὸς Χριστόν, τὸν ζωοδότην Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ
κειμήλιον, ἢ τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ
τῆς κατάρας, ἢ λύσις τοῦ προπάτορος.

Ὡδὴ ε'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος δ'.

Ἐν κῆτει Χριστὲ τριημερεύσας,
Ἰωῆς προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς
νεκρὸν ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς
τριημερεύσαντα. (δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυθιζόμενον, σάλω δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὥσπερ τις ἔμπορος, καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διὸ σε Θεοτόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότης τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῆς πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτοῦ αἰρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Δόξα.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότης μιμητής, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σῶσῃ λαούς, καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατός, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφης πανάμωμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Ἀντόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου
Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους
γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ
ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτὴρ μου,
πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας
αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς
λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἂ διδάσκω, ποιήσω
πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων,
φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ
πράττων, ὡς χαλκὸς ἡχῶν λογισθήσομαι.
Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ
συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ
ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων, Πέτρου
καὶ Παύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν
Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενής,
εὐλογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δίσ)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θεία προνοία, τοῦ Χριστοῦ
παιδευόμενος, ἐκμιμῆσθαι συγχωρῇ, τὸ πρὸ
τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι
κλυδώνιον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρῶτῳ κληθέντι, καὶ
σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρω εὐκλεῶς,
τῶν Ἀποστόλων, πρῶτῳ ἐμφανίζεται,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοὺ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους,
ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ
τρισσῷ τῆς θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ
τὴν ἀγάπην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ
Πατρὸς ἀνατείλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ
συνειληφυῖαν, πάντες μακαρίζομεν, ὡς
Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Ἐν πεδίῳ Δειριᾶ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων δέ, μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῶ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Ὠδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος δ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος δ΄.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σοῦ Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **(δίς)**

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἔπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶν, Ταβιθὰν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἵγλῃ, κάμου τὰς φρένας κάθαρων κράζοντος· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν μιᾷ σοι σκηνοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἀγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι ὅλῳ ἡνώται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μακαρίζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ ἡρμόσω ὡς νύμφην παραστήσαι, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Δόξα.

Ἠγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων, Παῦλε ἡξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε, Χαῖρε νεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ θ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ
Παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην
τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. (δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοῦ ἢ ὑπερβάλλουσα χάρις,
δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη
τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε φυγαδεύουσης· διὸ
σε μεγαλύνομεν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν
θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος,
καταβαλὼν ἀρρήτῳ θεῖᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος
μακαρίζεται.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς
ἱκεσίαις σου παράσχου, φωτισμὸν τε
καρδίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς
ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος
ὀνομάζῃ, κατ' ἀξίαν· διὸ σε, οἱ πιστοὶ
συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὅρους παρῆλθες.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν
ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ
στίγματα τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ
ἐν τῷ εὐκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις
σώματι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν
ὑπὸ σοῦ ἀενάως ποθοῦμενον, αὐτῷ τε
ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις
ἱκεσίαις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἔλκυσσον.

Δόξα.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν
ἐσόπτρῳ Χριστὸς σοι ὁπτάνεται, πρὸς
πρόσωπον δὲ μᾶλλον ὁράται πρόσωπον,
τελείαν σοι τὴν γνῶσιν ἀποκαλύπτων τῆς
Θεότητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν
ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον

σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διὸ σε
Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ,
αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν
ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς
θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς
κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους
σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς

Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας
τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου
σου μυστήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη,
καὶ Θεομήτορ Παρθένε, Προφῆται
προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν,
Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ
ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τῶν Αποστόλων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Αντόμελον.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμούς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν

σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας ἀνακαλύπτον τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνων τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς καὶ Λόγος, ὅτε δωδεκάριθμον τῶν Ἀποστόλων χορόν, ἐν γῇ ἐλθὼν ἐξελέξατο, ἡρώτα τούτους· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ τὸ κράτος τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τὰ ἁμαρτήματα.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε, ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τῆς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· Ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θεῖαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσιν,

τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων
προέκρινας, ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος,
προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν
τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς
ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας
ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη
σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων,
ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν, μυστικῶς οὖν
κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε
φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες
ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε,
δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρῥαγεῖς,
φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε
μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν
αὐλῶν, τοὺς τὴν ἡμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας
ἄσμασι.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωροῦμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων,
Πέτρου καὶ Παύλου, ὧν καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)